

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

26 juni 2026

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek
van economisch recht, teneinde
zelfstandigen en micro-ondernemingen
een herroepingsrecht toe te kennen bij buiten
verkoopruimten gesloten overeenkomsten**

**Advies van de Raad van State
NR. 79.433/1 van 22 juni 2026**

Zie:

Doc 56 **1211/ (2025/2026)**:

001: Wetsvoorstel van mevrouw Thémont en de heer Prévot c.s.
002: Amendementen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

26 juin 2026

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code de droit économique,
visant à octroyer
aux travailleurs indépendants et
aux microentreprises un droit de rétractation
pour les contrats conclus hors établissement**

**Avis du Conseil d'État
N° 79.433/1 du 22 juin 2026**

Voir:

Doc 56 **1211/ (2025/2026)**:

001: Proposition de loi Mme Thémont et M. Prévot et consorts.
002: Amendements.

04092

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Anders.	: Anders.
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 79.433/1 VAN 22 JUNI 2026**

Op 22 mei 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een wetsvoorstel 'tot wijziging van het Wetboek van economisch recht, teneinde zelfstandigen en micro-ondernemingen een herroepingsrecht toe te kennen bij buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten' (*Parl.St. Kamer 2025-26*, nr. 56-1211/001) en 'over de amendementen nrs 1 tot 3 op dit wetsvoorstel' (nr. 56-1211/002).

Het voorstel is door de eerste kamer onderzocht op 16 juni 2026. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Eline YOSHIMI, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tina COEN, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Tim CORTHAUT, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 juni 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET WETSVORSTEL EN DE AMENDEMENTEN

2. Het voor advies voorgelegde wetsvoorstel strekt tot wijziging van het Wetboek van economisch recht (hierna: WER) teneinde voor micro-ondernemingen een herroepingsrecht toe te kennen voor buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten.

Het voorgestelde artikel I.8, 49°, van het WER omschrijft het begrip "micro-onderneming" (artikel 2 van het wetsvoorstel). Amendement nr. 1 beoogt het voorgestelde artikel I.8, 49°, van het WER te vervangen door een nieuw artikel I.8/2 waarin een andere invulling wordt gegeven aan het begrip "micro-onderneming".

Het voorgestelde artikel VI.63/2 van het WER kent aan micro-ondernemingen een herroepingsrecht toe en bepaalt de voorwaarden waaronder dat recht kan worden uitgeoefend (artikel 3 van het wetsvoorstel). Amendementen 2 en 3

¹ Aangezien het om een voorstel van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 79.433/1 DU 22 JUIN 2026**

Le 22 mai 2026, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Président de la Chambre des représentants à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur une proposition de loi 'modifiant le Code de droit économique, visant à octroyer aux travailleurs indépendants et aux microentreprises un droit de rétractation pour les contrats conclus hors établissement' (*Doc.parl., Chambre, 2025-2026*, n° 56-1211/001) et 'sur les amendements n° 1 à 3 sur cette proposition de loi' (n° 56-1211/002).

La proposition a été examinée par la première chambre le 16 juin 2026. La chambre était composée de Pierre LEFRANC, président de chambre, Brecht STEEN et Tim CORTHAUT, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Eline YOSHIMI, greffier.

Le rapport a été présenté par Tina COEN, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Tim CORTHAUT, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 22 juin 2026.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE LA PROPOSITION DE LOI ET DES AMENDEMENTS

2. La proposition de loi soumise pour avis a pour objet de modifier le Code de droit économique (ci-après: CDE) afin d'octroyer aux microentreprises un droit de rétractation pour les contrats conclus hors établissement.

L'article I.8, 49°, proposé, du CDE, définit la notion de "microentreprise" (article 2 de la proposition de loi). L'amendement n° 1 vise à remplacer l'article I.8, 49°, proposé, du CDE par un nouvel article I.8/2 qui donne une autre portée à la notion de "microentreprise".

L'article VI.63/2, proposé, du CDE, octroie aux microentreprises un droit de rétractation et fixe les conditions dans lesquelles ce droit peut être exercé (article 3 du projet de loi). Les amendements n°s 2 et 3 visent à déplacer le contenu de

¹ S'agissant d'une proposition de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

beogen de inhoud van dit artikel, dat volgens het wetsvoorstel zou worden ondergebracht in Titel 3 (“Overeenkomsten met consumenten”) van Boek VI van het WER te verplaatsen naar een nieuw artikel VI.109/9 van het WER dat zou worden ondergebracht in een nieuwe afdeling van hoofdstuk 2 (“Oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen”) van Titel 4 (“Verboden praktijken”) van voormeld Boek.

VOORAFGAANDE OPMERKING

3.1. Blijkens de verantwoording willen de indieners van amendement nr. 1 met de door hen voorgestelde wijzigingen aan artikel 2 tegemoet komen aan “de schriftelijke adviezen” en/of “een aanbeveling van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de kmo”. In de verantwoording bij amendement nr. 3 wordt dan weer verwezen naar een schriftelijk advies van 21 januari 2026 van de FOD Economie en een evaluatierapport van 31 maart 2026 van diezelfde overheidsdienst aan de Kamer van volksvertegenwoordigers over de wet van 4 april 2019 (de b2b-wet).

Deze adviezen en aanbevelingen werden tevergeefs opgevraagd bij de gemachtigde. Ook op de diverse vragen die door het auditoraat werden gesteld in het kader van het onderzoek van voorliggend wetsvoorstel werd niet gereageerd.

3.2. De Raad van State betreurt dit gebrek aan medewerking om de door artikel 2, § 1, laatste zin, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 bedoelde “dienstige toelichtingen” te verstrekken, dat het onderzoek door het auditoraat en de Raad heeft bemoeilijkt. De adviesaanvrager zal bijgevolg moeten verdragen dat het advies wordt gegeven op basis van de eigen interpretatie van de Raad van de draagwijdte van het wetsvoorstel en de doelstellingen van de indieners ervan. Het advies moet onder dat voorbehoud worden gelezen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4.1. Het voorgestelde artikel I.8, 49°, van het WER definieert de “micro-onderneming” als volgt: “een onderneming waar minder dan 10 personen werkzaam zijn en waarvan de jaaromzet of het jaarlijkse balanstotaal 2 miljoen euro niet overschrijdt.”

Uit deze definitie blijkt niet op welk tijdstip deze voorwaarden moeten zijn vervuld opdat de benaderde onderneming van het herroepingsrecht gebruik zou kunnen maken: op het ogenblik dat de overeenkomst wordt gesloten, op het ogenblik dat de herroepingstermijn aanvangt of afloopt dan wel op datum van het laatst afgesloten boekjaar?

Het tijdstip van het laatst afgesloten boekjaar geniet vanuit praktische overwegingen de voorkeur en vinden we thans ook terug in de definitie van het begrip “microvennootschap” in artikel 1:25 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (hierna: WVV) dat luidt:

cet article, qui, selon la proposition de loi, serait intégré dans le titre 3 (“Des contrats avec les consommateurs”) du livre VI du CDE, vers un nouvel article VI.109/9 du CDE qui serait intégré dans une nouvelle section du chapitre 2 (“Pratiques du marché déloyales entre entreprises”) au titre 4 (“Pratiques interdites”) du livre précité.

OBSERVATION PRÉLIMINAIRE

3.1. Selon la justification, les auteurs de l’amendement n° 1 souhaitent, par les modifications qu’ils proposent d’apporter à l’article 2, donner suite aux “avis écrits” et/ou à “une recommandation du Conseil supérieur des Indépendants et des PME”. La justification de l’amendement n° 3 fait, quant à elle, référence à un avis écrit du 21 janvier 2026 du SPF Économie et à un rapport d’évaluation de la loi du 4 avril 2019 (la loi B2B) du 31 mars 2026 de ce même service public, transmis à la Chambre des représentants.

Ces avis et recommandations ont été demandés au délégué, en vain. Les diverses questions qui ont été posées par l’auditorat dans le cadre de l’examen de la proposition de loi soumise pour avis sont également restées sans réponse.

3.2. Le Conseil d’État déplore ce manque de collaboration pour fournir les “explications utiles” visées à l’article 2, § 1er, dernière phrase, des lois sur le Conseil d’État, coordonnées le 12 janvier 1973, ce qui a compliqué l’examen par l’auditorat et le Conseil. Le demandeur de l’avis devra par conséquent accepter que le présent avis est rendu sur la base de l’interprétation propre du Conseil d’État de la portée de la proposition de loi et des objectifs poursuivis par ses auteurs. L’avis doit être lu sous cette réserve.

EXAMEN DU TEXTE

Article 2

4.1. L’article I.8, 49°, proposé, du CDE définit la “microentreprise” comme suit: “une entreprise qui emploie moins de dix personnes et dont le chiffre d’affaires annuel ou le total du bilan annuel n’excède pas 2000.000 d’euros”.

Il ne ressort pas de cette définition à quel moment ces conditions doivent être remplies pour que l’entreprise sollicitée puisse exercer son droit de rétractation: au moment de la conclusion du contrat, au moment où le délai de rétractation commence ou expire, ou à la date du dernier exercice clôturé?

Pour des considérations d’ordre pratique, la date de clôture du dernier exercice comptable est privilégiée et on retrouve actuellement cette date également dans la définition de la notion de “microsociété” inscrite à l’article 1:25 du Code des sociétés et des associations (ci-après: CSA), qui s’énonce comme suit:

“§ 1. Onder “microvennootschappen” wordt verstaan, kleine vennootschappen met rechtspersoonlijkheid die geen dochtervennootschap of moedervennootschap zijn en die op balansdatum van het laatst afgesloten boekjaar niet meer dan één der volgende criteria overschrijden:

- jaargemiddelde van het aantal werknemers: 10;
- jaarlijkse netto-omzet bedoeld in artikel 1:26/1, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde: 1900.000 euro;
- balanstotaal: 1450.000 euro.

§ 2. Artikel 1:24, §§ 2 tot 5 en § 8, is van toepassing.”

4.2. Uit amendement nr. 1 blijkt dat, op aanbeveling van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de kmo effectief aansluiting wordt gezocht bij dat artikel 1:25 WVV. Tevens wordt, op verzoek van diezelfde Hoge Raad, het begrip uitgebreid tot “iedere natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent”.

Het is de Raad van State evenwel niet duidelijk waarom het amendement zich niet tot die twee categorieën beperkt en “iedere onderneming waar minder dan tien personen werkzaam zijn en waarvan de jaaromzet of het jaarlijkse balanstotaal 2 miljoen euro niet overschrijdt” bijkomend als micro-onderneming voor de toepassing van het wettelijk herroepingsrecht kwalificeert (het voorgestelde artikel I.8/2, enig deel van de opsomming, (b), van het WER), al heeft dat wel een verdere uitbreiding van de doelgroep tot gevolg.

Het behoud van deze categorie lijkt niet te worden aanbevolen door de Hoge Raad en het nut ervan wordt ook niet toegelicht. Het behoud van deze categorie staat integendeel op gespannen voet met de verantwoording bij amendement nr. 1 naar luid waarvan dit amendement gevolg zou geven aan de aanbevelingen van de Hoge Raad. Hoewel het de indieners van het voorstel en de amendementen vrij staat om in een ruimer toepassingsgebied te willen voorzien dan de Hoge Raad, moet het werkelijk beoogde toepassingsgebied worden verduidelijkt tijdens de parlementaire bespreking. Bovendien moet, als die laatste categorie wordt behouden, in een oplossing worden voorzien om het tijdstip te bepalen waarop aan de voorwaarden moet zijn voldaan in lijn met wat in opmerking 4.1 is uiteengezet.

Artikelen 3 en 4

5.1. Het voorgestelde artikel VI.63/2 van het WER zou worden ingevoegd in Titel 3 van Boek VI van het WER. Die titel heeft betrekking op overeenkomsten met consumenten, terwijl de voorgestelde regeling verband houdt met overeenkomsten tussen ondernemingen. Weliswaar komt aan het opschrift van een titel geen normatieve draagwijdte toe, zulks belet niet dat de regelgever de structuur van zijn eigen regels moet respecteren.

“§ 1er. Par “microsociétés”, il faut entendre les petites sociétés dotées de la personnalité juridique qui ne sont pas une société filiale ou une société mère et qui à la date de bilan du dernier exercice clôturé ne dépassent pas plus d’un des critères suivants:

- nombre de travailleurs, en moyenne annuelle: 10;
- chiffre d’affaires net annuel visé à l’article 1:26/1, hors taxe sur la valeur ajoutée: 1900.000 euros;
- total du bilan: 1450.000 euros.

§ 2. L’article 1:24, §§ 2 à 5 et § 8, s’applique”.

4.2. Il ressort de l’amendement n° 1 que, sur recommandation du Conseil supérieur des Indépendants et des PME, l’on vise effectivement à se rapprocher de l’article 1:25 du CSA. À la demande de ce même Conseil supérieur, la notion est également étendue à “toute personne physique qui exerce une activité professionnelle à titre indépendant”.

Le Conseil d’État n’aperçoit toutefois pas pourquoi l’amendement ne se limite pas à ces deux catégories et qualifie en outre de “microentreprise”, pour l’application du droit légal de rétractation, “toute entreprise qui emploie moins de dix personnes et dont le chiffre d’affaires annuel ou le total du bilan annuel n’excède pas 2000.000 d’euros” (article I.8/2 proposé, partie unique de l’énumération, (b), du CDE), même si cela a effectivement pour conséquence d’étendre davantage le groupe cible.

Le maintien de cette catégorie ne semble pas être recommandé par le Conseil supérieur et son utilité n’est pas non plus précisée. Le maintien de cette catégorie se heurte au contraire à la justification de l’amendement n° 1, selon laquelle cet amendement donnerait suite aux recommandations du Conseil supérieur. Bien que les auteurs de la proposition et des amendements soient libres de prévoir un champ d’application plus large que celui prévu par le Conseil supérieur, il faudra préciser le champ d’application réellement visé lors des travaux préparatoires. En outre, si cette dernière catégorie est maintenue, il faudra prévoir une solution permettant de déterminer le moment auquel les conditions doivent être remplies, dans le prolongement de ce qui est exposé dans l’observation 4.1.

Articles 3 et 4

5.1. L’article VI.63/2, proposé, du CDE serait inséré dans le titre 3 du livre VI du CDE. Ce titre porte sur des contrats avec les consommateurs, alors que le dispositif proposé est lié aux contrats conclus entre entreprises. Certes, l’intitulé d’un titre n’a aucune portée normative, mais cela n’empêche pas le législateur de devoir respecter la structure de ses propres règles.

Ook is niet duidelijk wanneer het voorwerp van een overeenkomst tussen twee ondernemingen niet tot het domein van de hoofdactiviteit van de benaderde onderneming wordt geacht te behoren.

5.2. Aan deze opmerkingen wordt (deels) tegemoetgekomen door amendementen 2 en 3. Enerzijds wordt de inhoud van voormelde bepaling ondergebracht in Hoofdstuk 2 van Titel 4 van datzelfde wetboek, dat betrekking heeft op oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen. Anderzijds wordt in de verantwoording van amendement nr. 3 uitvoerig ingegaan op de draagwijdte van de zinsnede “domein van de hoofdactiviteit”.

6.1. Beide amendementen geven op hun beurt evenwel aanleiding tot volgende opmerkingen.

Vooreerst heeft Titel 4 van het WER betrekking op verboden praktijken, terwijl de voorgestelde regeling de overeenkomst als zodanig viseert. Zij oogt dan ook meer op haar plaats in Titel 3/1 (“Overeenkomsten gesloten tussen ondernemingen”) van het WER.

Daarnaast is niet duidelijk hoe dit herroepingsrecht zal moeten worden ingevuld bij overeenkomsten inzake de levering van digitale inhoud. Artikel VI.71, § 4, 2°, van het WER regelt namelijk de kosten voor de volledige of gedeeltelijke levering van dergelijke inhoud met verwijzing naar de informatieverplichting in artikel VI.65, § 2, WER. Volgens het voorgestelde artikel VI.109/9 van het WER zal die bepaling evenwel geen toepassing vinden tussen ondernemingen. Een vergelijkbare opmerking geldt voor overeenkomsten voor de levering van digitale diensten.

Evenmin is duidelijk of de machtigingen aan de Koning waarin artikel VI.66, §§ 2 en 3, van het WER voorziet voor bepaalde ongevraagde bezoeken en excursies, zoals uitgevoerd bij het koninklijk besluit van 12 november 2023 ‘betreffende ongevraagde bezoeken door een onderneming bij de consument thuis, strekkende tot de levering van elektriciteit en/of gas met toepassing van artikel VI.66, § 2, eerste lid, van het Wetboek van economisch recht’ met toepassing van het voorgestelde artikel VI.63/2 (wetsvoorstel) respectievelijk artikel VI.109/9 (amendement nr. 3) ook impliciet zullen gelden voor micro-ondernemingen, nu die machtigingen enkel verwijzen naar “consumenten”.²

6.2. In het licht daarvan rijst de vraag of niet beter wordt gewerkt met een op zichzelf staande regeling, veeleer dan te werken met een verwijzing naar artikelen die specifiek op maat van consumentenovereenkomsten zijn uitgewerkt.

De griffier,

Eline YOSHIMI

De voorzitter,

Pierre LEFRANC

On n’aperçoit pas non plus à quel moment l’objet d’un contrat conclu entre deux entreprises est réputé ne pas entrer dans le champ de l’activité principale de l’entreprise sollicitée.

5.2. Les amendements n°s 2 et 3 répondent (en partie) à ces observations. D’une part, le contenu de la disposition précitée est intégré dans le chapitre 2 du titre 4 du même code, qui porte sur les pratiques du marché déloyales entre entreprises. D’autre part, la justification de l’amendement n° 3 commente abondamment la portée du segment de phrase “champ de l’activité principale”.

6.1. Les deux amendements donnent toutefois, à leur tour, lieu aux observations suivantes.

Tout d’abord, le titre 4 du CDE porte sur les pratiques interdites, alors que le dispositif proposé vise le contrat en tant que tel. Il semble dès lors davantage à sa place dans le titre 3/1 (“Contrats conclus entre entreprises”) du CDE.

En outre, on n’aperçoit pas comment ce droit de rétractation devra être concrétisé pour des contrats portant sur la fourniture d’un contenu numérique. L’article VI.71, § 4, 2°, du CDE règle en effet les coûts liés à la fourniture, en tout ou partie, d’un tel contenu, en renvoyant à l’obligation d’information prévue à l’article VI.65, § 2, du CDE. Selon l’article VI.109/9, proposé, du CDE, cette disposition ne trouvera toutefois pas à s’appliquer entre entreprises. Une observation analogue vaut pour les contrats de fourniture de services numériques.

On n’aperçoit pas davantage si les habilitations au Roi prévues à l’article VI.66, §§ 2 et 3, du CDE, pour certaines visites non sollicitées et excursions, telles qu’elles ont été mises en œuvre par l’arrêté royal du 12 novembre 2023 ‘relatif aux visites non sollicitées d’une entreprise au domicile des consommateurs en vue de la fourniture d’électricité et/ou de gaz en application de l’article VI.66, § 2, alinéa 1er, du Code de droit économique’, s’appliqueront également implicitement aux microentreprises, en application de l’article VI.63/2 proposé (proposition de loi), respectivement de l’article VI.109/9 (amendement n° 3), dès lors que ces habilitations ne visent que des “consommateurs”.²

6.2. À la lumière de ce qui précède, la question se pose de savoir s’il ne vaudrait pas mieux recourir à un dispositif autonome, plutôt que d’utiliser une référence à des articles spécifiquement élaborés sur mesure pour des contrats conclus avec des consommateurs.

Le greffier,

Eline YOSHIMI

Le président,

Pierre LEFRANC

² Daar zou eventueel aan tegemoet kunnen worden gekomen door te verduidelijken dat de van toepassing verklaarde bepalingen van titel 3, hoofdstuk 3, van het WER zo moeten worden gelezen dat de term consument in voorkomend geval ook als micro-onderneming moet worden gelezen. Het hoger vermeldde koninklijk besluit van 12 november 2023 zal hoe dan ook enkel op micro-ondernemingen van toepassing zijn, als het door de Koning tot die micro-ondernemingen zou worden uitgebreid.

² Il pourrait éventuellement y être remédié en précisant que les dispositions rendues applicables du titre 3, chapitre 3, du CDE, doivent être interprétées en ce sens que le terme “consommateur” doit, le cas échéant, également être interprété comme microentreprise. L’arrêté royal du 12 novembre 2023 susmentionné ne sera en tout état de cause uniquement applicable aux microentreprises que s’il est étendu à celles-ci par le Roi.